

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí 21. mája 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. J.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. apríla 2014, sp. zn. 5Ntc 10/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. J. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Košiciach na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach z 25. apríla 2014, sp. zn. 2KPt 38/2014, uznesením z 25. apríla 2014, sp. zn. 5Ntc 10/2014, podľa § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vzala vyžiadanú osobu **M. J.**, nar. **X.** v **S.**, trvale bytom ul. **X.**, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Kolín, Česká republika, zo dňa 16. apríla 2014, sp. zn. 8T 143/2012, na účely trestného stíhania pre trestný čin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky s tým, že väzba začala plynúť dňom 24. apríla 2014 od 08.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba **M. J.** prostredníctvom svojej obhajkyne sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení namietal, že hoci Okresnému súdu Kolín telefonicky oznámil miesto svojho trvalého pobytu, kde bude preberať zásielky, zo strany okresného súdu mu nebola doručená žiadna úradná korešpondencia. Nemá dôvod vyhýbať sa trestnému konaniu v Českej republike, resp. orgánom činným v trestnom konaní na Slovensku, čoho dôkazom je aj jeho dostavenie sa na Krajské riaditeľstvo Policajného

zboru v Košiciach po tom, čo zistil, že je hľadaný príslušníkmi Policajného zboru. Je presvedčený, že nie je dôvod na jeho vydanie do Českej republiky. Úradnú korešpondenciu si preberať bude a v prípade nájdania zamestnania bezodkladne oznámi Okresnému súdu v Kolíne zmenu adresy. V závere sťažnosti poukazoval na to, že predbežná väzba nie je väzbou obligatórnou a jej účel je možné dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami upravenými v Trestnom poriadku. Preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prepustil ho ihneď z predbežnej väzby na slobodu.

K podanej sťažnosti sa vyjadril aj prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorý túto považoval za nedôvodnú. Poukazoval na obsah v prílohe označených listín, z ktorých vyplýva, že M. J. sa opakovane bez ospravedlnenia nezúčastnil na vytýčených hlavných pojednávaniach, napriek tomu, že s termínmi ich konaní bol uzročený, čo odôvodňuje obavu, že sa snaží vyhýbať trestnému stíhaniu. Preto navrhol, aby najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. J. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Okresný súd v Kolíne, Česká republika vydal dňa 16. apríla 2014 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 8T 143/2012, na štátneho občana Slovenskej republiky M. J., a to za účelom jeho trestného stíhania pre trestný čin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšími spolupáchateľmi podvodne vylákali osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia 1.2 Sport, zelenej Artic metalízy, r.z.X., číslo karosérie M. v hodnote 181 100 Kč (7 383,70 €) patriaci poškodenej spoločnosti R., s tým, že najprv dňa 23. februára 2011 uhradil odstupné za prevod leasingovej zmluvy na uvedené vozidlo v hotovosti čiastku 32 045 Kč (1 312,41 €), potom dňa 24. februára 2011 uzavrel s leasingovou spoločnosťou R., leasingovú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom uvedeného vozidla so záväzkom platiť za jeho prenájom od februára 2011 po dobu 40 mesiacov mesačné splátky vo výške 5 929 Kč (242,82 €). Sám pri tom už od samého

začiatku nemal v úmysle uhradiť pravidelné leasingové splátky, nemal žiadny stály príjem a z titulu zmienenej leasingovej zmluvy nič neuhradil. Zmienené motorové vozidlo v ten deň fyzicky prevzal a spoločne s ďalším páchatelom ho dňa 25. februára 2011 previezli na Ukrajinu, kde motorové vozidlo v Zakarpatskej oblasti neďaleko mesta M. predal ďalšej osobe. Týmto spôsobom spoločnosť R., spôsobil škodu vo výške 181 100 Kč (7 383,70 €). Všetci páchatelia sa uvedeného konania dopustili za situácie, kedy vedeli, že sa touto činnosťou podieľajú na konaní širšej organizovanej skupiny vopred dohodnutých osôb s deľbou úloh, ktorá sa špecializuje na podvodné vylákavanie hodnotnejších motorových vozidiel a na ich následný nelegálny vývoz na Ukrajinu. Uvedeného konania sa teda dopustil ako spolupáchateľ.

M. J. bol zadržaný 24. apríla 2014 o 08.15 hod. v Košiciach (č.l. 14) a 25. apríla 2014 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach na Krajský súd v Košiciach návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 4-6). Na podklade tohto návrhu rozhodla predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 18-23) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie,

aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd, pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby M. J. do predbežnej väzby, postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

V súvislosti s námietkami vyžiadanej osoby uvedených v predloženej sťažnosti najvyšší súd poukazuje na to, že z predložených listín vyplýva, že Okresný súd v Kolíne viackrát predvolal M. J. na hlavné pojednávania, pričom tento sa z účasti na pojednávaní dňa 15. januára 2014 tesne pred začiatkom pojednávania ospravedlnil, pričom na svojej účasti výslovne trval. Predvolanie na ďalšie pojednávanie (26. – 27. marca a 2. apríla 2014) sa mu už nepodarilo doručiť, hoci sa okresný súd snažil doručovať na všetky adresy známe zo spisu a následne aj prostredníctvom príslušníkov policajného zboru. Deň pred hlavným pojednávaním (dňa 25. apríla 2014) M. J. sám telefonicky kontaktoval okresný súd, pričom uviedol svoju aktuálnu adresu v Českej republike s tým, že hoci sa nachádza na Slovensku, na pojednávania určené na nasledujúci deň (26. marca 2014) sa osobne dostaví. Namiesto toho však v deň konania pojednávania oznámil okresnému súdu, že do Českej republiky nepríde vôbec a ako svoju súčasnú adresu uviedol T..

Z uvedeného konania M. J. je zrejmé, že tento sa snažil vyhýbať trestnému konaniu, a preto krajský súd správne dospel k záveru, že sú dané dôvody predbežnej väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby M. J. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. mája 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová